

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2008. év november hó 27. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

V É G Z É S T :

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt az I. r. vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2008. év március hó 20. napján kihirdetett 6.B.1056/2005/95. számú ítéletét az I. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli az általa az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásba eltöltött időt is.

A másodfokú eljárás során felmerült 7.200 (hétezer-kétszáz) forint büntetőjogi költséget az I. r. vádlott köteles megfizetni az államnak.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Fővárosi Bíróság a 2008. év március 20. napján kelt 6.B.1056/2005/95. számú ítéletében az I. r. vádlottat rablás büntette társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntettének kísérlete és rongálás vétsége miatt halmazati büntetésül - mint többszörös visszaesőt - 7 év 6 hónapi fegyházbüntetésre és 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A II. r. vádlottal szemben az ítélet első fokon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Bíróság ítélete ellen az I. r. vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2008. év május hó 30. napján kelt átiratában és képviselője a nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések alapján a másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást. Megállapította, hogy az ügyet az elsőfokú bíróság maradéktalanul felderítette, a bizonyítékokat összegyűjtötte és azokat okszerűen, az észszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Az ítéleti tényállás mentes a megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. Kellő részletességgel számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el és megindokolta azt is, hogy a vádlott védekezésének egy részét miért nem tartotta valónak.

A lényegében megalapozott tényállás csak kisebb, lényegét nem érintő részeiben volt hiányos és ezáltal a Be. 351. § (2) bekezdésének b./ pontja alapján megalapozatlan, ami a másodfokú eljárásban az iratok tartalma alapján bizonyítás felvétele nélkül is kiküszöbölhető volt.

A másodfokú bíróság ezért a Be. 352. § (1) bekezdésének a./ pontja alapján a tényállást az alábbiakkal helyesbíti, illetve egészíti ki.

1. A rablás elkövetése során az I. r. vádlott a padlóról felvette a sértett pénztárcáját, aminek értéke 600.- Ft. volt, valamint elvette a Samsung C100 típusú telefonját, aminek értéke 9500.- Ft. volt. (nyom. ir. 251. oldal az igazságügyi tárgyszakértő véleménye)
2. A sátor felgyújtásával összefüggésben, az abban lévő és a sértett tulajdonát képező tárgyak is megsemmisültek. Ezek a következők: 2 db. műbőr kesztyű 300.- Ft., 1 db. Videoton márkájú rádió-magnó 1500.- Ft., 1 db. üzemképes rádiómagnó akkumulátor 850.- Ft., 1 db. Hauser márkájú hordozható rádió 2900.- Ft., ruhanemű 30.000.- Ft., 3 pár használt cipő 4.500.- Ft., 2 db. hálósák 4.000.- Ft., 2 db. takaró 1500.- Ft. és 1 db. 4 személyes sátor 5.500.- Ft. A sértettnek így összesen 51.050.- Ft. kára keletkezett. (az igazságügyi tárgyszakértő szakvéleménye)
3. A sértett sérüléseivel összefüggésben megállapítható volt, hogy maradandó fogyatékoság, súlyos egészségromlás a sérülések következményeként nem jött létre. (az igazságügyi orvosszakértő véleménye)

A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a tényállás teljes egészében megalapozottá és felülbírálatra alkalmassá vált (Be. 351. § (1) bekezdés).

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekmények jogi minősítése is kifogástalan.

Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen támadta a rablás bűncselekményének jogi minősítését. Hivatkozott arra, hogy az I. r. vádlott nem haszonszerzési célból ment a sértett után, hanem csupán felelősségre akarta vonni, azért, mert azzal gyanúsította meg a sértett, hogy ellopta a TV-jét. Az erőszak alkalmazására sem azért került sor, hogy az idegen dolgot a mobiltelefont illetve a 70.000.- Ft-ot elvegye, hanem bosszúból az őt ért sérelem miatt ütötte meg a sértettet. Ezért kérte, hogy a Btk. 322. § (1) bekezdése szerinti kifosztás szerinti bűncselekményként értékelje az I. r. vádlott cselekményét, és ezzel összefüggésben a vele szemben kiszabott büntetést enyhítse.

A másodfokú bíróság a védő jogi érvelésével nem értett egyet.

A bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg helyesen és megalapozottan azt a tényállást, hogy az I. r. vádlott a sértettől, amikor belépett a sátorba a mobiltelefonjának átadását követelte és mivel ezt megtagadta, ezért őt ököllel a bal szemtájéka alatt megütötte. Az ütéstől elesett és eközben vette fel a padlóról az I. r. vádlott pénztárcáját, amiben 70.000.- Ft. volt. Ezt a 70.000.- Ft-ot osztotta meg a társával a II. r. vádlottal, akit utána arra hívott fel, hogy a sértettet az eltulajdonított dolgok megtartása érdekében szintén bántalmazza. II. r. vádlott a felhívásnak megfelelően szintén ököllel megütötte a sértettet. Ez a magatartás egyértelműen a Btk. 321. § (1) bekezdésébe ütköző rablás bűntettének megállapítására alkalmas, melyet társtettesként követett el.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket helyesen sorolta fel és azokat a súlyuknak megfelelően értékelte. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott többszörös visszaesői minőségét megalapozó további elítéléseit is súlyosító körülményként értékelte és azt is nyomatékos büntetést növelő tényezőként vette figyelembe, hogy a cselekményt súlyosan ittas állapotban követte el. Mindezek alapján a másodfokú bíróság úgy látta, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés megfelel az I. r. vádlott által elkövetett cselekmények tárgyi súlyának és a bűnössége fokának. A másodfokú bíróság arra nem látott lehetőséget, hogy a büntetés mértékét enyhítse a súlyosítási tilalom azonban akadályozta abban, hogy megfelelő mértékű a szabadságvesztéssel arányban álló közügyektől eltiltás mellékbüntetést alkalmazzon.

Az I. r. vádlott ismételt elmeorvoszakértői vizsgálatát kérte, annak érdekében, hogy beszámítási képessége ténylegesen kifogástalan-e. A másodfokú bíróság ezt a bizonyítási indítványt elutasította, mert az eljárás során semmiféle olyan adat nem merült fel, ami megkérdőjelezte volna azt a tényt, hogy a vádlott a cselekményt nem kóros elmeállapotban követte el. A vádlottat ugyanis már a korábbi emberöléssel összefüggésben folytatott büntetőeljárás során is elmeorvoszakértők vizsgálták meg és a jelen ügyben is olyan igazságügyi szakértői vélemény kialakítására került sor, mely szerint sem a cselekmény elkövetésekor sem jelenleg nem elmebeteg, nem gyengeelméjű, és nincs tudatzavara, nála semmiféle kóros folyamat nem állapítható meg.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybehagyta.

Az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámítására a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján került sor és a bűnügyi költség viseléséről a másodfokú bíróság a Be. 381. § (1) bekezdése alapján határozott.

A jogorvoslati jogosultság kizárására a Be. 386. § (1) bekezdése alapján került sor.

Budapest, 2008. év november hó 27. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.	Máziné dr. Szepesi Erzsébet s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 6.B.1056/2005/95. számú ítélete az I. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.156/2008/11. számú ítéletével a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2008. év november hó 27. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő